

Arrest

nr. 309 388 van 8 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten
J. PAQUOT en D. ANDRIEN
Mont Saint Martin 22
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat D. ANDRIEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 2 februari 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 28 september 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 29 januari 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars, afkomstig uit Bandar-e Anzali en bezit u de Iraanse nationaliteit. Uw moeder, M. N. J. (O.V. ...), bekeerde zich toen u nog zeer jong was tot het christendom. Dit was niet naar de zin van uw vader. Om uw moeder te treffen, gaf uw vader uw zus, van wie u zelfs de naam niet kent, weg aan een andere familie. U was toen vijf of zes jaar. Uw moeder zocht vruchteloos naar haar. Toen u ongeveer acht of negen jaar oud was, zijn uw ouders op het initiatief van uw moeder gescheiden. U ging bij uw moeder wonen en soms ging u ook bij uw grootmoeder. Hoewel uw vader jullie niet meer mocht bezoeken, deed hij het toch. Er werd vaak geruzied en uw moeder kreeg ook klappen van uw vader. Op een keer kwam u tussen in een ruzie tussen uw moeder en uw vader waardoor u een klap van een bezem op uw rug kreeg. Uw vader was een drugsgebruiker en -dealer. Hij beval u op veertienjarige leeftijd om drugs te verkopen en transporteren. U mocht enkel daarvoor zijn motorfiets gebruiken. Sindsdien vervoerde u zo'n twaalf keer drugs voor uw vader, want als u dat niet deed werd u door hem geslagen. Toen u in 2009 eens een ritje maakte buiten zijn drugshandel om liet uw vader uw oom die bij de politie werkt u tegenhouden en oppakken. U werd een dag vastgehouden om u te intimideren. Anderhalve maand later werd u nog een tweede keer opgepakt toen u met de motorfiets rondreed zonder rijbewijs. Uw vader mocht u van uw oom komen bezoeken in de gevangenis. De politie mocht u niet slaan maar doordat uw vader door uw oom werd binnengelaten kon hij u in de gevangenis ongestoord een pak rammel geven. Twee dagen later kwam u dankzij een door uw moeder geregelde borg vrij. Op uw zeventiende verliet uw moeder het land wegens de problemen met haar ex-man die een dossier tegen haar dreigde in te dienen bij de Iraanse autoriteiten omdat ze zich tot het christendom bekeerd had. Uw moeder zei u dat u zich enkele maanden kalm moest houden en dat u dan ook kon vertrekken. U ging vervolgens bij uw grootmoeder wonen. Ondanks uw moeilijke jeugd slaagde u erin om uw studies elektronica met vrucht te beëindigen. U hoorde in de periode voor uw vertrek uit Iran van uw oom dat, net zoals hij bij uw moeder van plan was geweest of zelfs effectief had gedaan, uw vader met behulp van een andere oom die bij de Sepah werkte een dossier tegen u wilde maken waarin beweerd zou worden dat u zich door toedoen van uw moeder ook tot het christendom had bekeerd. Hierdoor zou u bij uw meerderjarigheid in de gevangenis belanden. Om uw vader kalm te houden, besloot u nog een laatste keer drugs te transporteren. In 2015 verliet u vijf à zes maanden na het vertrek van uw moeder Iran op uw beurt. U reisde legaal naar Turkije van waar u illegaal verder naar Duitsland reisde. U verzocht er in 2016 om internationale bescherming. Omdat u niet in Duitsland wilde blijven, hing u een uitgevonden verhaal op dat de politie achter u aan zat. In Duitsland werd een weigeringsbeslissing genomen. Uw moeder, die eerst in Nederland was terechtgekomen waar ze op 9 november 2015 om internationale bescherming had verzocht en wiens asielverzoek aldaar op 5 april 2017 werd afgewezen, reisde vervolgens naar Duitsland waar ze op 7 april 2017 om internationale bescherming verzocht en daarna, nadat haar Duitse asielverzoek ook was afgewezen, kwam ze op 16 januari 2018 naar België waar ze op 18 januari 2018 om internationale bescherming verzocht. Op 24 mei 2019 werd uw moeder erkend als vluchteling. Zelf kwam u op 31 oktober 2020 naar België waar u op 2 februari 2021 om internationale bescherming verzocht. U verklaarde er zeker van te zijn dat uw vader inmiddels een dossier heeft gemaakt voor zowel u als voor uw moeder. U vreest dat u bij terugkeer problemen zal krijgen met de Iraanse autoriteiten en uw familie. Door hetgeen u meemaakte als kind heeft u het psychisch moeilijk. Uw moeder raadde u aan om naar een psycholoog te gaan. U voegde hieraan toe dat u onder invloed van hetgeen uw moeder meemaakte uw religie had verloren.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw melikaart (nationale kaart), uw shenasnameh (geboorteboekje), een kopie van de melikaart en van de shenasnameh van uw moeder, diploma's en werkvergunningen van uw moeder, documenten in verband met uw deelname aan sportactiviteiten, familiefoto's en de envelop waarin ze door uw grootmoeder aan uw moeder werden verstuurd, een doopattest van uw moeder waaruit blijkt dat ze op 30 oktober 2017 in Rijnsburg, Nederland, werd gedoopt, een screenshot van de facebookpagina van uw moeder, de oranjekaart van uw moeder, de Belgische verblijfstitel van uw moeder, de badge van uw moeder toen ze in een opvangcentrum verbleef, de MoBib-kaart van uw moeder en een visitekaartje van een psycholoog.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. U verklaarde weliswaar dat u door de gebeurtenissen in uw kindertijd met psychische problemen kampt en dat uw moeder u aanraadde een psycholoog te bezoeken. U legde ook een visitekaartje van een psycholoog neer dat uw moeder u bezorgde. Er dient echter vastgesteld te worden dat u vooralsnog niet naar een psycholoog gaat (CGVS, p. 8). Op de Dienst Vreemdelingenzaken erkende u bovendien dat er volgens u geen bepaalde elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst BPN DVZ, vraag 1). Uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt ook dat u in staat was om de aan u gestelde vragen te beantwoorden. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden.

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw bewering dat uw vader een dossier tegen u zou kunnen opmaken of al opgemaakt heeft waarbij hij u van een bekering zou kunnen beschuldigen (CGVS, p. 14) heeft u immers niet aannemelijk gemaakt.

Zo heeft u allereerst het beweerde profiel van uw vader niet aannemelijk gemaakt.

In dit verband legde u tegenstrijdige verklaringen af over de (beroeps)bezigheden van uw vader. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader lid is van de Sepah terwijl u op het Commissariaat-generaal niets in die zin liet blijken (Verklaring DVZ, vraag 37). Integendeel, u verklaarde er dat uw vader een drugsdealer was (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met deze incoherentie herhaalde u enkel dat uw vader een druggebruiker en een alcoholist was (CGVS, p. 12), maar legde u de vastgestelde incoherentie niet uit.

Ook is uw bewering dat u een zus had die twee jaar ouder was maar dat u zich niets van haar herinnert, zelfs haar naam niet, omdat uw zus door uw vader werd weggegeven, niet aannemelijk (CGVS, p. 6; p. 9). Uw moeder maakte immers destijds nooit gewag van een dochter die werd weggegeven door haar ex. Integendeel, ze verklaarde dat u samen met uw zus R. bij uw vader woonde (Verklaring DVZ moeder, vraag 16). Geconfronteerd hiermee, beperkte u zich tot de verklaring dat u zich uw zus niet herinnert omdat u te jong was toen ze weggegeven werd en dat uw familie u niets over uw zus zei (CGVS, p. 13-14). Dit kan vanzelfsprekend niet als afdoende uitleg voor deze incoherentie weerhouden worden. Het doet ook verbazen dat u de naam van uw zus zelfs niet zou kennen ofschoon uw moeder volgens uw verklaringen haar best deed om haar terug te vinden en ofschoon uw grootmoeder u inlichtte over het bestaan van uw zus (CGVS, p. 3; p. 13). In alle redelijkheid kan aangenomen worden dat u in het kader van uw moeders zoektocht de naam van uw zus al eens zou horen vallen hebben en dat, indien uw grootmoeder u over uw zus spreekt, ze hierbij ook haar naam vermeldde. Uit wat voorafgaat kan geconcludeerd worden dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat uw vader uw zus zou weggeschonken hebben.

Overigens is uw bewering dat uw moeder van uw vader en van uw familie klappen kreeg ten gevolge van haar bekering – ze was zich al aan het bekeren toen u vijf of zes jaar oud was en de reden van de echtscheiding was de bekering – (CGVS, p. 3; p. 12) ook niet aannemelijk. Immers, uw moeder verklaarde uitdrukkelijk dat ze zich pas na haar vertrek naar Europa tot het christendom bekeerde (CGVS M., p. 3).

Gelet op het voorgaande heeft u het door u geschetste profiel van uw vader, die een gewelddadige drugsdealer zou zijn, niet aangetoond.

Verder heeft u niet aannemelijk gemaakt dat hij in het verleden al de autoriteiten heeft gemanipuleerd om u te treffen. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat de broer van uw moeder politieagent bij de 'kalantari 13' zou zijn (CGVS, p. 13). Immers, uw moeder verklaarde in dit verband uitdrukkelijk dat ze geen familieleden had die bij de Iraanse autoriteiten werkten (CGVS M., p. 7). Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan de context van de door u geschetste arrestaties, met name dat deze met de hulp van uw vaders schoonbroer, i.e. uw oom die bij de kalantari 13 werkte, gearrangeerd zouden geweest zijn omdat u tot uw vaders grote woede zonder zijn toestemming met zijn moto had gereden (CGVS, p. 10-13). Dit wordt bevestigd doordat u op de Dienst Vreemdelingenzaken nog geen oorzakelijk verband legde tussen de arrestatie(s) omdat u zonder geldig rijbewijs met de motorfiets reed en de problemen met uw vader (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.1). Het is tevens bevreemdend dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat u buiten die twee arrestaties naar aanleiding van het besturen van de motor geen problemen had met de Iraanse autoriteiten terwijl u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard had dat uw vader verschillende klachten tegen u had ingediend (CGVS, p. 12; Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Geconfronteerd hiermee, verklaarde u dat uw vader dat van plan was maar dat u niet zeker bent of hij het effectief deed (CGVS, p. 12), een uitleg waarmee u uw verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken uiteraard niet recht kan trekken. Gelet op het voorgaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw vader de Iraanse autoriteiten in het verleden in uw nadeel zou hebben gemanipuleerd of dat hij een dossier tegen u zou ingediend hebben, waardoor evenmin aannemelijk is dat hij in staat zou zijn om dit in de toekomst te doen.

Dit blijkt tevens uit het feit dat u het niet over deze beweerde vrees in het kader van uw Duits asielverzoek heeft gehad. Immers, in Duitsland verklaarde u dat u een jaar voor uw vertrek uit Iran christen was geworden en dat u in de problemen kwam met de Iraanse autoriteiten doordat een medevoetbalspeler wiens vader chef van de lokale bassidj-post was, het kruisje had gezien dat u om uw hals droeg (Beslissing Duitsland, p. 2). U verklaarde dat u in Duitsland uw grondige, i.e. werkelijke, problemen niet verteld had en een verhaaltje had gemaakt dat de politie achter u aanzat omdat u niet in Duitsland wilde blijven omdat uw moeder in België was (CGVS, p. 6-7). Dat u niet in Duitsland wilde blijven omdat uw moeder hier was, raakt echter kant noch wal. Niet alleen ging u tegen de Duitse weigeringsbeslissing in beroep, hetgeen niet meteen een verlangen verraadt om niet in Duitsland te willen blijven, ook verbleef uw moeder ten tijde van uw aankomst in Duitsland nog niet in België, waar ze pas op 18 januari 2018 om internationale bescherming verzocht. Meer nog, uw moeder verzocht op 7 april 2017 zélf in Duitsland om internationale bescherming en ofschoon uw moeder dus al sinds 16 januari 2018 in België, een gemakkelijk toegankelijk buurland van Duitsland, verblijft, kwam u pas vier maanden voor uw gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 17 februari 2021 naar België (verklaring DVZ, vragen 22 en 37). Er kan bovendien redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de verzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht

dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming en dat deze de asielinstanties van het onthaalland van meet af aan in vertrouwen neemt door zijn relaas volledig naar waarheid uiteen te zetten, hetgeen u manifest niet gedaan heeft. De vaststelling dat u in Duitsland verklaringen aflegde die niet in overeenstemming zijn met uw in België ingeroepen asielmotief en dat u er zelfs kon uitweiden over een boete van 200 euro die u had moeten betalen naar aanleiding van het zetten van een tattoo (beslissing Duitsland, p. 2), maar dat u er niets over uw beweerde vrees ten aanzien van uw vader vertelde – u verklaarde in Duitsland zelfs dat u bij terugkeer op steun van uw ouders zou kunnen rekenen (beslissing Duitsland, p. 13) –, ondermijnt fundamenteel de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen en van uw beweerde vrees bij terugkeer naar Iran.

Betreffende het feit dat u in het verleden mogelijks klappen zou kunnen hebben gekregen van uw vader – er kan in herinnering worden gebracht dat u in Duitsland nog verklaarde dat u op de steun van uw ouders kon rekenen –, blijkt uit niets dat uw vader anno 2024 nog steeds zou leven. U had immers niet de minste informatie over hem. U wist niet waar hij woont en liet tevens verstaan dat u zelfs niet weet of hij nog leeft (CGVS, p. 9). Bovendien blijkt uit niets dat u zich bij terugkeer naar Iran niet buiten de woning van uw vader zou kunnen vestigen om problemen met hem te vermijden. In het verleden was het immers mogelijk om hem te vermijden door u na het vertrek van uw moeder bij uw grootmoeder te vestigen. U verklaarde in dit verband dat u in de periode dat u bij haar woonde, i.e. de maanden voor uw vertrek uit Iran, geen contact had met uw vader (CGVS, p. 11). Bovendien antwoordde u, gevraagd of u zich niet elders in Iran kon vestigen, slechts dat indien er een dossier tegen u geopend is ze u altijd kunnen pakken (CGVS, p. 14). Echter, hierboven is reeds gebleken dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat uw vader de autoriteiten zou kunnen beïnvloeden, waardoor niet ingezien kan worden waarom u zich niet elders zou kunnen vestigen teneinde eventuele problemen met uw vader, die u mogelijkkerwijs in het verleden geslagen heeft, te vermijden.

Uw advocaat merkte nog op dat u atheïst bent (CGVS, p. 15), hetgeen u ook verklaard had op de Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaring DVZ, vraag 9). Uit niets blijkt echter dat u atheïst zou zijn. U verklaarde aan het einde van het persoonlijk onderhoud immers dat u gelooft dat er een god bestaat en u onderstreepte geen atheïst te zijn. Uit niets blijkt voorts dat door areligieus te zijn u bij terugkeer problemen zou kennen. Er kan in dit verband verwezen worden naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat het negeren van de oproepen tot het gebed of niet naar de moskee gaan in Iran niet of nauwelijks voor problemen of speculatie omtrent iemands religie zorgen. Veel Iraniërs gaan immers niet meer naar de moskee, ook niet tijdens het vrijdaggebed. Hoewel deelname aan de ramadan verplicht is blijkt uit dezelfde informatie dat veel Iraniërs niet deelnemen aan de ramadan. Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Iran wegens het niet praktiseren van uw religie problemen zou kennen.

Wat betreft de twee korte arrestaties wegens rijden zonder rijbewijs, die op zich niet meteen ter discussie staan, kan opgemerkt worden dat nergens uit uw verklaringen kan blijken dat dit voor u een reden zou geweest zijn om Iran te verlaten. Na de arrestaties verbleef u nog jarenlang in Iran en werkte nadien met succes uw middelbare school af. U kon ook probleemloos legaal uw land verlaten.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen de bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan de identiteit en nationaliteit van u en uw moeder wordt niet getwijfeld. De (beroeps)activiteiten van u en uw moeder staan evenmin ter discussie. Dat uw moeder gedoopt werd en christelijke berichten op haar facebook plaatste wordt ook niet betwijfeld. Wat betreft de foto's waarmee u wil aantonen dat uw vader nooit aanwezig was, kan opgemerkt worden dat aan de hand van dergelijke foto's slechts vastgesteld kan worden dat uw vader niet te zien is op de foto's in kwestie, niets meer.

Dat uw moeder de vluchtelingenstatus werd toegekend, doet geen afbreuk aan het voorgaande. Elk asielverzoek dient immers op individuele merites te worden beoordeeld. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer naar Iran een vrees voor vervolging zou moeten koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In enig middel voert verzoeker een manifeste appreciatiefout en schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Doorheen zijn verzoekschrift citeert verzoeker fragmenten uit en verwijst hij naar algemene landeninformatie.

2.2. Stukken

Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende inventaris der bronnen waarvan de stukken ook worden toegevoegd:

“3. Foto van verzoeker.

4. US Department of State, “Iran. International Religious Freedom Report for 2021”, 2 juni 2022, pp. 20 en 37, beschikbaar op : <https://www.state.gov/reports/2021-report-on-international-religious-freedom/iran/>

5. (Courrier International, « Analyse. Révolte en Iran : au-delà du voile, le rejet des fondements de la République islamique », 8 oktober 2022, beschikbaar op : <https://www.courrierinternational.com/article/analyse-revolte-en-iran-au-deladu-voile-le-rejet-des-fondements-de-la-republique-islamique>

6. Amnesty International, « Iran. Rapport 2022 », beschikbaar op : <https://www.amnesty.org/fr/location/middle-east-and-north-africa/iran/reportiran/>”

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een

inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan vooreerst worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U verklaarde weliswaar dat u door de gebeurtenissen in uw kindertijd met psychische problemen kampt en dat uw moeder u aanraade een psycholoog te bezoeken. U legde ook een visitekaartje van een psycholoog neer dat uw moeder u bezorgde. Er dient echter vastgesteld te worden dat u vooralsnog niet naar een psycholoog gaat (CGVS, p. 8). Op de Dienst Vreemdelingenzaken erkende u bovendien dat er volgens u geen bepaalde elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst BPN DVZ, vraag 1). Uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt ook dat u in staat was om de aan u gestelde vragen te beantwoorden. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden.”

Verzoeker laat deze concrete motieven ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

2.3.4. Beoordeling van het verzoek om internationale bescherming

2.3.4.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Iran zijn vader en de Iraanse autoriteiten waarbij hij wijst op de problemen van zijn moeder, die ondertussen bekeerd en erkend is als vluchteling, met zijn vader waardoor ook hij zou gevisieerd worden. Daarnaast verklaarde verzoeker dat zijn vader een drugsgebruiker en -dealer was en hij hem moest helpen drugs te verkopen en te transporteren.

2.3.4.2. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen geloof hecht aan verzoekers problemen omdat:

- i) hij het profiel van zijn vader als gewelddadige drugsdealer niet aannemelijk maakt gelet op:
 - a) zijn tegenstrijdige verklaringen inzake diens beroepsbezigheden,
 - b) zijn verklaringen aangaande zijn zus die niet in lijn liggen met de verklaringen van zijn moeder,
 - c) zijn verklaring dat zijn moeder klappen kreeg van zijn vader ten gevolge van haar bekering niet aannemelijk is;
- ii) hij verder niet aannemelijk maakt dat zijn vader in het verleden al de autoriteiten heeft gemanipuleerd om hem te treffen;
- iii) hij deze vrees ten aanzien van zijn vader in Duitsland niet heeft aangehaald;
- iv) hij anno 2024 geen informatie over noch contact heeft met zijn vader;
- v) uit niets blijkt dat verzoeker atheïst zou zijn zoals zijn advocaat verklaarde en hoe dan ook niet blijkt dat hij problemen zou krijgen omdat hij areligieus is;
- vi) het gegeven dat verzoeker na zijn twee korte arrestaties wegens het rijden zonder rijbewijs nog jarenlang in Iran verbleef.

Er wordt in de bestreden beslissing geconcludeerd dat verzoeker noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend daar hij er immers niet in geslaagd is een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

2.4.3.3. De Raad stelt in de eerste plaats vast dat het in casu onbetwist is dat verweerder de moeder van verzoeker heeft erkend als vluchteling, zoals ook wordt aangegeven in de bestreden beslissing en tevens blijkt uit de stukken van het administratief dossier

Niettegenstaande de toekenning van de vluchtelingenstatus aan een familielid niet noodzakelijk tot gevolg heeft dat ook aan de familieleden een internationale beschermingsstatus moet worden verleend, herinnert de Raad er aan dat in het arrest N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov het Hof van Justitie de advocaat-generaal bijtrad in zijn stelling dat de individuele beoordeling niet verhindert dat *“wel rekening moet worden gehouden met de bedreigingen waaraan een gezinslid van een verzoeker is blootgesteld, teneinde te bepalen of deze verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade”* (HvJ 4 oktober 2018, N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov, nr. C652/16, punten 50-51). Het Hof verwijst in dit verband meer specifiek naar overweging 36 van de Kwalificatierichtlijn: *“Gezinsleden zijn louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen”*.

Er dient vastgesteld te worden dat de Raad geen afdoende kennis heeft over de grondslag, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van de erkenningsbeslissing in hoofde van verzoekers moeder. Daarenboven wijst de Raad erop dat verweerder ter terechtzitting afwezig was en geen nadere toelichting kon geven hieromtrent.

Dergelijke kennis van de grondslag van de erkenningsbeslissing is nochtans essentieel om een mogelijk verband of de implicaties van deze erkenning in te schatten op de persoonlijke situatie van verzoeker bij terugkeer naar Iran.

De Raad beschikt evenwel over het gehoorverslag van verzoekers moeder op het CGVS (van 11 april 2019) alsook over haar verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ). Hieruit blijkt dat verzoekers moeder Iran ontvluchtte omwille van problemen met verzoekers vader, haar ex-echtgenoot.

Zo verklaarde verzoekers moeder dat zij door haar ex-echtgenoot – een drugsdealer alsook drugsgebruiker met een vriend bij de politie binnen de sectie ‘sociale misdaden’ – meermaals werd gechanteerd, bedreigd en hem moest betalen zodat hij haar niet valselijk zou beschuldigen (administratief dossier, blauwe map met landeninformatie, persoonlijk onderhoud van verzoekers moeder van 11 april 2019, 18-19). Een maand voor haar vertrek werd zij door haar man ervan beschuldigd christen te zijn en werd verzoekers moeder gearresteerd en opgesloten (administratief dossier, blauwe map met landeninformatie, persoonlijk onderhoud van verzoekers moeder van 11 april 2019, 3, 7-8, 19-20).

Verzoekers moeder verklaarde uitdrukkelijk geen andere problemen te hebben gekend in Iran dan deze die haar ex-echtgenoot veroorzaakte (administratief dossier, blauwe map met landeninformatie, persoonlijk onderhoud van verzoekers moeder van 11 april 2019, 20). Noch uit het rechtsplegingsdossier noch uit de opmerkingen ter terechtzitting, blijkt aldus dat verzoekers moeder een andere vrees heeft uiteengezet zodat de Raad in deze stand van het geding dan ook geen kennis heeft van andere problemen van verzoekers moeder aangehaald in het kader van haar beschermingsverzoek.

Gelet op voorgaande vaststellingen inzake de verklaringen van verzoekers moeder, kan de Raad dan ook geenszins verweerders oordeel in de bestreden beslissing bijtreden dat het profiel van verzoekers vader - die

ook volgens de moeder contacten blijkt te hebben binnen de politie hetgeen zou kunnen wijzen op de mogelijkheid de autoriteiten te kunnen manipuleren - als een gewelddadige drugsdealer/drugsgebruiker niet aannemelijk wordt gemaakt nu hierbij geen abstractie kan gemaakt worden van de verklaringen van verzoekers erkende moeder die zich in het administratief dossier bevinden.

In deze stand van het geding bij gebrek aan kennis van essentiële elementen en zonder nader onderzoek en een globale alsook toekomstige beoordeling van verzoekers omstandigheden met inachtneming van de verklaringen van zijn moeder, kan de commissaris-generaal niet bijgetreden worden in zijn oordeel aangaande het onaannemelijk profiel van de vader en het oordeel dat de erkenning van verzoekers moeder niets kan wijzigen aan de appreciatie in de bestreden beslissing.

Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek, kan de Raad het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Rekening houdend met wat voorafgaat alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 januari 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU